

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joan. Baptistæ Santolii Canonici Regularis Victorini
Carmina Selecta**

Santeul, Jean de

[S.l.], 1679

Ad Celsissimum Principem Ferdinandum Furstembergium Episc.
Monasteriensem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13401

AD CÉLSSIMUM PRINCIPEM
FERDINANDUM
FURSTEMBERGIUM
EPISC. MONASTERIENSEM.

J. B. SANTOLIUS *Victorinus.*

UM meditor, Magne ô PRINCEPS, tibi
pendere carmen,
Principe te dignum, &, quando favet aëra Poëtis,
Jamdudum incæpto tandem dare vela labori.
Grande aliquid de me expectans mea Gallia tantum
Interrupit opus ; longos vigilata per annos
Carmina distuleris, dixit, nondum ille supremos,
Promissos fatis, nondum conscendit honores.

Nam licet ANGARIÆ clarus de sanguine gentis,
Ardentem bellis Europam arrexit omnem
Confiliis, haud belligeris Heroibus impar
FERNANDUS, vestrasque Artes ditavit opimis
Muneribus, musis pariterque intentus & armis.
Est aliquid majus, quod nondum aperire Poëtis
Fata sinant: dabit egregii argumenta laboris
Longe alia. O quantis se tollet honoribus Heros!
Qualis erit! Quos non populos ditone tenebit!
Cum folio Princeps leges dictabit ab alto
Pacifer & positus latè dominabitur armis.
O quâ voce! quibus clamoribus ora sonabunt!
Quot plausus populorum, & quam lætæ undique
voces?

Primum TEUTONICAS ibit cita fama per urbes,
FERNANDUMQ; tubis canet omnibus, inde Latinos
Imperii fines, ubi quondam Romula tellus,
Antevolans curret, mox totum lapsa per orbem,
Assensu elata unanimo, & concordibus auris,
FERNANDUM Mitrâ radiantem, auróque coruscum;
Et populis dantem sua jura, & Regibus ipsis,
Vulgabit, vos docti, hinc vos durate Poëtæ;
Carmina tunc mutanda, novo tunc ore canendum.
Cessabunt fera bella, impacatique furores,

Tum bona Pax veniet, sed adhuc trepidantibus alis,
FERNANDI ante pedes, vultus demissa modestos
Et veniet pia Relligio, tot diruta templa,
Atque aras, ritus sanctos, contemptaque sacra,
Effigiem belli horrendam, & spectacula dira,
Monstrabit: Pietas succedet & arma volenti
Subducet sensim, galeasq; & spicula, & enses,
Terrificos enses, pedibus thoracas ahenos
Projiciet calcans, Martis monumenta cruenti.
Quæ modo compositis accedet gloria rebus!
FERNANDO quis honos! Totum pacaverit orbem
Terribilis LODOICUS, & omnibus otia terris
Fecerit, indomitum frænans sub pectore Martem;
Fœderis in partem veniet FERNANDUS, & unâ
Pacem obsignabit, sedandóque annuet Orbi
Arbiter & pacis: dabit ingens Sequana plausum
Ingentem, & totâ respondens Luppia ripâ
Victorem LODOICUM undis ferens omnibus, omnesq;
In placido ludent gaudentes littore Nymphæ,
WESPHALIDES Nymphæ. Jurabit fœdera PRINCEPS
Ipse volens, Francæ quæ maxima gloria genti,
Undique dispersis dediscent prælia castris,
Exuti simul arma Duces, non ensibus enses,
Signaque Liligeris non amplius æmula signis.

Ne pacem hanc turbate odiis, quippe asper in armis
Ille erit, æratas secum trahet ille cohortes;
Dux belli, si fata jubent, in utrumque paratus,
Aut bellum gerere, aut animos componere paci.
Quod potius reor, & Superi quod numine firmant:
Ille idem regum summos æquabit honores,
Et quo cœlum aperit, vincet regalia sceptrâ
Pastorale Pedum, nec cedit Mitra Coronis.
Quin Pietas subdet grandes ad fortia sensus,
Hanc animam quam debet avis Heroibus Heros
Ipse, sacris animam hanc effundet prodigus aris.
Incipe tunc resonare, & liberiore Minervâ,
AMISII ad ripam, pacali cinctus olivâ,
Omnibus ingentem FERNANDUM ostendere terris.
Nec tua, quæ cecinit regum, laudésque deorum,
Musa reformidet tam doctas PRINCIPIS aures,
Ipse tibi ingentes animos, mentem ipse parabit.
Bella alii certent, quærant è strage triumphos;
Tinctasque affectent inimico sanguine lauros,
Longè alias lauros, alios longè ille triumphos
Ambiet, & monitis jam tum cœlestibus actus,
Commissos blando imperio, quos lumine pascet
Divino, populos reget, imprimisque cavebit
Ne tot monstra Erebi batavis grassantia terris

Cor-

Corrumpant puram, quam protegit undiq; gentem.
Quin etiam Pestes rupto ex Acheronte profectas,
Terribilis sacro aspectu, nudo ense fugabit:
Hinc stolidi errores, cœcis gens nata tenebris,
Et male tuta suas repetent Mendacia noctes.
Hæc tua erunt facta alta, tui hæc, *Fernande*, triūphi.
Tunc cytharas pulsate omnes, & acuta sonantes
Centum implete tubas valido pulmone Poëtæ.

Dixit & ante oculos FERNANDI major imago
Visa mihi, ô quanta se majestate ferebat!
Regia quæ toto gravitas spirabat in ore!
Obstupui: tum Diva agitans pectora Phœbum,
Multa animo meditans, inimico frigore pellit.
Pierius calor, atque unâ me Musa reliquit.
Sic ubi liber equus stabulis egressus apertis,
Cui fræna iniecit dominus, fremit ille teneri
Impatiens, jam jam spe alacer transmittere campos,
Addere se spatia in vasta, & prævertere ventos.
Exultantem animi, & nimia virtute ferocem,
Vix dum sensit eques, donec subsederit ardor,
Castigat, mulcetque ferum, in stabula alta reducit,
Ut dum propositis Rex ponet præmia ludis,
Nobilior campo virtus se ostendat aperto

